

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.467/2011/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kardos Norbert ügyvéd (cím) által képviselt **felperes neve, címe** felperesnek - az előbb **I. J.** hozzátartozó, majd a fellebbezési eljárás során Dr. ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt **alperes neve** b.-i (cím) lakos alperes ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.20.402/2010/11. számú ítélete ellen az alperes által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét keresetet részben elutasító ítéletnek tekinti, annak nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Az alperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A peres felek 2009. január 9-én kölcsönszerződést kötöttek, amelynek alapján a pénzintézet 10 000 000 forint szabad felhasználású, jelzálog típusú kölcsönt folyósított az alperes részére, akként, hogy a kölcsön lejáratára 2010. január 8. napja volt. A szerződés I.2. pontja szerint az adós 36 hónapon keresztül havi 200 000 forintos törlesztőrészt kellett köteles megfizetni a kölcsönt folyósító takarékszövetkezet részére 2009. február 20. napjától kezdődően minden hónap 20. napjáig esedékesen. Megállapodtak a szerződő felek abban, hogy a kölcsön lejártakor a még ki nem egyenlített tőke, kamat és egyéb költség és díj is esedékessé válik. Rögzítették, hogy a kölcsön ügyleti kamata a takarékszövetkezet üzletszabályzatában meghirdetettek szerint változó mértékű, s annak szerződéskori mértéke évi 18 %. A megállapodás I.3. pontja értelmében a felperes jogosult volt az ügyleti kamat és a kezelési költség mértékét egyoldalúan, a kölcsön teljes visszafizetésének időtartama alatt megváltoztatni, s erről a módosítást megelőző 15 nappal hirdetmény útján kellett értesítenie az adóst. A szerződésben az alperes tudomásul vette, hogy a felperes a tőkerész késedelmes fizetése esetén a hátralékos tartozás után az esedékesség napjától a

késedelmes törlesztés napját megelőző napig az ügyleti kamaton felül évi 6 % késedelmi kamat felszámítására is jogosult a késedelem időtartamára. Tudomásul vette azt is, hogy a felperes a hiteldíj késedelmes fizetése esetén a hátralékos tartozás után az esedékesség napjától a késedelmes törlesztés napját megelőző napig évi 6 % késedelmi kamatot számít fel a késedelem időtartamára.

A szerződésben megállapodtak arról is, hogy a kölcsönt nyújtó a szerződést azonnali hatállyal jogosult felmondani és a felmondásról szóló értesítés kézbesítésétől számított 15 napon belül visszafizetést követelni akkor, ha a kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségének az adós nem tenne eleget, továbbá, ha a kölcsönigénylésen vagy mellékletein valótlan adatokat közölne.

A szerződés alapján a felperes a 10 000 000 forintos tőkét az alperes rendelkezésére bocsátotta, az alperes azonban fizetési kötelezettségének egyetlen alkalommal sem tett eleget.

2009. május 18-án kelt levelével a felperes felszólította az alperest 116 712 forint tőke, 462 444 forint ügyleti- és 5 401 forint késedelmi kamat megfizetésére. Figyelmeztette, hogy a fizetési kötelezettség nem teljesítése súlyos szerződésszegésnek minősül, mely alapján a felperest az azonnali hatályú felmondás joga illeti meg.

A felhívást az alperes átvette, azonban az abban foglaltaknak nem tett eleget, ezért 2009. augusztus 7-én kelt levelével a felperes a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. Közölte az adóssal, hogy a tőketartozás összege 10 000 000 forint, az ügyleti kamat 999 978 forint, míg a késedelmi kamat 18 082 forint, azaz a tartozás összesen 11 018 060 forint.

Az alperes fizetési kötelezettségének továbbra sem tett eleget.

A fizetési meghagyással indult eljárásban az alperes ellentmondását követően a felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 10 000 000 forint tőke, ennek 2009. augusztus 11. napjától - vagyis a szerződés megszűnésétől - a kifizetésig járó évi 6 % késedelmi kamata, továbbá a kölcsön folyósításának napjától - 2009. február 20. - a szerződésben kikötött kölcsön lejáratának napjáig - 2012. január 9. - számított 4 882 228 forint összegű ügyleti kamata, s ennek 2009. augusztus 11-től a kifizetésig járó évi 9,5 %-os mértékű késedelmi kamata megfizetésére, s marasztalja az adóst a perköltségben.

Az alperes a fizetési meghagyással szemben benyújtott ellentmondásában, majd a perben előterjesztett ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azzal védekezve, hogy a felszámított kamatokkal nem ért egyet. Nem vitatta, hogy a visszafizetési kötelezettségének nem tett eleget, ám arra hivatkozott, hogy a törlesztőrészlet magas összegét a kialakult válsághelyzetre tekintettel nem tudta teljesíteni, ezért kérte a felperestől a futamidő módosítását, ám e törekvése nem járt eredménnyel. Jelezte, hogy kisebb törlesztőrészletekkel, hosszabb idő alatt tartozását kiegyenlítené.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 000 forintot, ennek 2009. augusztus 11-től a kifizetésig járó évi 6 %-os mértékű késedelmi kamatát, valamint 4 882 228 forintot, ennek 2009. július 1-től 2009. december 31-ig évi 9,5 %-os, 2010. január 1-től 2010. június 30-ig évi 6,25 %-os, míg 2010. július 1-től a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1 000 000 forint perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy a peres felek a Ptk. 523. § (1) bekezdésében szabályozott kölcsönszerződést kötöttek, mely alapján a felperes a szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tett, a hitelt az alperes részére folyósította, ám az alperes a szerződésben megállapított visszafizetési kötelezettségét elmulasztotta. Ezzel súlyos szerződésszegést követett el, ami alapján a hitelező a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja értelmében jogosult volt a szerződés azonnali hatályú felmondására, tekintettel arra is, hogy a szerződés felmondását megelőző teljesítésre irányuló felszólítása eredménytelen maradt. Megállapította, hogy a felperes követelése számszakilag a peres felek kölcsönszerződésének kikötésein alapul és az helytálló, ebből következően az adós köteles 10 000 000 forint tőkeösszeget, ennek 2009. augusztus 11-től a kifizetésig járó évi 6 %-os mértékű késedelmi kamatát, valamint 4 882 228 forint ügyleti kamattartozást magába foglaló tőkét és ennek ugyancsak 2009. augusztus 11-től járó késedelmi kamatát megfizetni. Ennek mértéke azonban nem a keresetben meghatározott évi 9,5 %, hanem a Ptk. 301. § (1) bekezdésének figyelembevételével a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű.

Pervesztségére tekintettel kötelezte az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, perköltségként a felperes által lerótt illeték összegét és a felperes jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított általános forgalmi adóval növelt munkadíját számolta el.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára való utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a havi több százezer forintos törlesztőrészletet nem tudja teljesíteni, emiatt többször kérte a felperest és a bíróságot is, hogy új szerződés keretében hosszabb futamidő biztosításával tehessen eleget fizetési kötelezettségének. Előadta, hogy a hitelt szeretné visszafizetni, de egyösszegben arra képtelen, ezért kérte az ítélet „megsemmisítését” és az új eljárásban a takarékszövetkezet arra való kötelezését, hogy egy új szerződésben lehetőséget biztosítson a hitel visszafizetésére.

A felperes a fellebbezési eljárás során nyilatkozatot nem tett.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete keresetet részben elutasító ítélet. A felperes ugyanis 4. sorszámú előkészítő iratában a 4 882 228 forintos ügyleti kamatból álló tőkekövetelése után évi 9,5 %-os mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az elsőfokú bíróság ítéletében a kamat mértéke tekintetében e kérelemnek

csak részben adott helyt, mert 2010. január 1. és 2010. június 30. közötti időre évi 6,25 %-os, míg 2010. július 1-től a kifizetés napjáig járó időre minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes e keresetét részben elutasító döntést nem sérelmezte, fellebbezést nem terjesztett elő, ezért az ítéletábra a megyei bíróság ítéletének e rendelkezését a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében nem érintette.

A fellebbezést alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló következtetéseket levonva megalapozott döntést hozott, melynek jogi indokolásával is egyetért az ítéletábra, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése, illetve 253. §-ának (2) bekezdése alapján lényegében helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

Csupán a fellebbezésben írtakra tekintettel hangsúlyozza, hogy a Pp. 217. § (1) bekezdése szerint a határozatban megállapított kötelezettség teljesítésére rendszerint 15 napos határidőt kell szabni. A szakasz (2) bekezdése úgy szól, hogy a bíróság 15 napnál rövidebb, illetve hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik. A teljesítési határidő megállapításánál figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánuló jó- vagy rosszhiszeműségét is.

Az alperes a fellebbezésében „hosszabb futamidővel” kért lehetőséget a szerződéses kötelezettsége teljesítésére, e kérelem az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság által 15 napban megállapított teljesítési határidő megváltoztatására, hosszabb teljesítési határidő engedélyezésére irányuló fellebbezési kérelem. Tekintettel azonban arra, hogy a peres felek 2009. január 9-én kötötték a kölcsönszerződéseket, és annak értelmében a felperes által nyújtott hitel törlesztésének kezdő időpontja 2009. február 20. volt, amely óta az alperes nem vitásan egyetlen fillért sem fizetett meg a felperesnek tartozásából, az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy e fellebbezési kérelem nem foghat helyt. E tekintetben az alperes „gazdasági válságra” való hivatkozása is alaptalan, ugyanis a kölcsönszerződés megkötésekor a gazdasági válság már kialakult, annak hatásai az országban érzékelhetőek voltak, ennek ellenére vállalta az adós a havi 200 000 forintos törlesztőrészek fizetését. Hosszabb teljesítési határidő engedélyezése a felperesre nézve súlyos méltánytalanságot eredményezne, ezért az ítéletábra a kérelmet nem tartotta teljesíthetőnek.

Arra a bíróságnak nincsen jogszabály adta lehetősége, hogy a peres feleket szerződéskötésre vagy a már megkötött szerződés módosítására kötelezze, különös tekintettel arra, hogy a perbeli esetben a szerződés a jogszerű felmondással megszűnt (Ptk. 321. § (1) bekezdés).

A fellebbezési eljárás során is pernyertes felperesnek költsége nem merült fel, ezért arról az ítéletábrának nem kellett rendelkeznie.

Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Az ítélet tábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az alperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2011. október 4.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -